

Zaharia - Comentarii W. McDonald

I. ÎNDEMNUL LA POCĂINȚĂ ȘI ASCULTARE ȘI AVERTISMENTUL DE A ÎNVĂȚA DIN GREȘELILE STRĂMOȘILOR LOR

Primele șase versete au caracter introductiv. Ele transmit un mesaj din partea Domnului prin Zaharia, fiul lui Berechiah către israeliți, îndemnându-i să se întoarcă la Domnul. Versetul 3 atinge nota definitorie pentru întreaga carte: „Așa vorbește Domnul oștirilor: «Întoarceți-vă la Mine,» zice Domnul oștirilor, «și Mă voi întoarce și Eu la voi,» zice Domnul oștirilor." El îi îndeamnă pe israeliți să învețe din greșelile părinților lor, care au refuzat să asculte de prorocii de mai înainte, ca Isaia, Ieremia și Osea. În consecință, a venit judecata peste ei, exact așa cum îi avertizase Domnul. Abia atunci și-au dat ei seama că Domnul Se ocupa de ei din pricina căilor lor cele rele.

A. Omul călare pe calul roșu

Semnificația: Dumnezeu nu-Și găsește plăcerea în Neamuri, care se odihnesc, în timp ce poporul Său suferă. El va pedepsi neamurile și-Și va restaura poporul.

În versetul 7, profetul începe seria sa de opt vedenii.

În prima vedenie, este înfățișat Domnul (omul călare pe un cal roșu - a se compara cu îngerul Domnului din versetul 11), împreună cu agenții Săi (probabil îngeri), care patrulează pământul călare pe cai roșii, murgi și albi. Mirții din umbrar sau din depresiune reprezintă Israelul subjugat de Neamuri. Când profetul întreabă care e semnificația călăreților, un înger tălmăcitor promite că va explica, dar Domnul (omul care stătea între mirți) răspunde că datoria lor era să patruleze pământul. Patrulele îi raportează Domnului că tot pământul este în pace și liniștit - asta însemnând probabil că națiunile neevreiești, în special Babilonul, se relaxează, în timp ce poporul lui Dumnezeu este asuprit.

Îngerul Domnului mijlocește pe lângă Domnul oștirilor în favoarea Ierusalimului și ludei, care au zăcut în paragină timp de șaptezeci de ani. Primind un răspuns încurajator, îngerul tălmăcitor îi spune profetului să vestească faptul că Dumnezeu va interveni în favoarea poporului Său. Națiunile L-au supărat pe Dumnezeu prin cruzimea cu care s-au purtat față de Iuda. Dumnezeu Se va întoarce în Ierusalim iar templul va fi rezidit. Funia de măsurat se referă aici la lucrările de reconstrucție, pe când la 2 Regi 21:13 ea semnifică nimicirea. Profetul are datoria să le spună oamenilor că va da propășire cetăților lui Iuda, va mângâia Sionul și va alege iarăși Ierusalimul.

B. Patru coarne și patru meșteri

Semnificația: Distrugerea a patru imperii mondiale. Împlinirea deplină a acestei a doua vedenii este încă în viitor. Cele patru coarne sunt identificate drept patru națiuni care au împrăștiat pe Iuda, pe Israel și Ierusalimul - cu alte cuvinte, cele patru mari imperii mondiale: Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma. (Unii consideră cifra patru doar ca simbol al „opoziției totale, după cum ea reprezintă toate punctele cardinale în vedenia a opta”. Dar referirea concretă la națiuni individuale este interpretarea clasică, străveche). Nu se precizează identitatea celor patru meșteri (în ediția Cornilescu: f[i]erari, n.tr.), dar ei sunt, evident, agenți de care Se folosește Dumnezeu pentru a distruge puterile mondiale ale Neamurilor care au împrăștiat-o pe Iuda. G. Coleman Luck explică:

Ce sunt acești patru agenți ai lui Dumnezeu? Una din variantele propuse afirmă că ar putea reprezenta cele patru judecăți ale lui Dumnezeu menționate la Ezechiel 14:21 și Apocalipsa 6:1 -8, respectiv: războiul, foametea, animalele sălbatice și ciuma. O altă variantă, care pare mai verosimilă, susține că ei reprezintă patru puteri succesive ce răstoarnă cele patru imperii înfățișate în vedenia anterioară: adică Medo-Persia a răsturnat Babilonul, Grecia a răsturnat Medo-Persia, Roma a răsturnat Grecia iar Imperiul Roman Reînviat din zilele de pe urmă va fi răsturnat de marea împărăție Mesianică. Cu siguranță ni se prezintă adevărul general conform căruia toate puterile malefice ce se ridică împotriva poporului lui Dumnezeu vor fi, în cele din urmă, răsturnate și judecate.

C. Omul cu funia de măsurat

Semnificația: Viitoarea prosperitate, sporul demografic și siguranța de care se va bucura Ierusalimul.

A treia vedenie ne dezvăluie un om cu o funie de măsurat. Când profetul l-a întrebat unde se duce, el a răspuns că se duce să măsoare amplasamentul Ierusalimului, adică locul în care va fi rezidită cetatea. Îngerul tălmăcitor s-a întâlnit cu un alt înger, care i-a spus să-l asigure pe tânăr (fie Zaharia, fie omul cu funia de măsurat) că Ierusalim va cunoaște totuși o explozie demografică (dacă putem să ne exprimăm așa, în termeni moderni, n.tr.) și că va avea nevoie de ziduri deoarece Domnul îl va apăra. Asta se referă, desigur, la Ierusalimul din timpul Domniei de o mie de ani a lui Cristos.

Aici captivii evrei ce au rămas [în Babilon] sunt chemați să se întoarcă la Ierusalim din țara de la miazănoapte. (Deși Babilonul e situat în partea de nord-est a Ierusalimului, totuși captivii vor reveni pe traseul Semilunii Ferte, drept care vor pătrunde în Israel dinspre nord.) Asta va mai cunoaște o împlinire „după slavă” (v. 8), adică după ce a fost revelată și stabilită slava, respectiv după A Doua Venire a lui Cristos. Dumnezeu îi va pedepsi pe dușmanii poporului Său, datorită faptului că israeliții sunt „lumina ochilor” Săi. Oamenii vor izbucni în cântece de bucurie când Cristos Se va întoarce în templul din timpul Mileniului și națiunile neevreiești l se vor alătura în acea zi. Termenul Țara Sfântă, desemnând Palestina, este singurul loc din întreaga Biblie în care apare.

Oricărei făpturi i se poruncește să tacă înaintea Domnului, în timp ce El Se ridică să pedepsească națiunile.

D. Marele Preot Iosua

Semnificația. Preoția, reprezentând însăși națiunea, este curățită și restaurată.

Marele Preot Iosua, îmbrăcat cu haine murdare, înfățișează preoția ce reprezintă întregul Israel. Satana (adică, în ebraică, adversarul) îl acuză pe Israel că nu este îndrituit să-și exercite funcția preoțească. Dumnezeu îi răspunde Satanei că El a smuls națiunea ca pe un tăciune scos din foc, adică din captivitate.

Îngerul promite că națiunea va fi curățită și investită cu haine de sărbătoare. La cererea lui Zaharia, un turban curat i se așează lui Iosua pe cap, acesta primindu-și investitura, în timp ce îngerul Domnului asistă. Dacă ei vor fi credincioși și vor asculta de Domnul, vor fi dregători peste casa lui Dumnezeu și vor fi responsabili peste curțile Sale, având dreptul de acces printre cei ce stau acolo.

Iosua și colegii săi preoți au fost oameni care vor sluji ca semne (adică oameni care să provoace uimire). Unger dezvoltă ideea: ...oameni de augur profetic, oameni care în poziția lor oficială prefigurează evenimente viitoare.... Prin Cristos, Israel va fi răscumpărat și restaurat și constituit ca națiune cu rol de mare-preot, pe care Iosua împreună cu asociații săi o prefigurează.

În versetul 8 Cristos este numit „Robul Meu, VLĂSTARUL”; în versetul 9 El este prezentat sub simbolul unei pietre gravate (cf. Daniel 2:34, 35). Unii au sugerat că „Vlăstarul” (sau „Ramura”) s-ar aplica la Prima Venire, pe când piatra la a Doua Venire. Gaebelien spune că piatra pe care sunt săpați șapte ochi trebuie să aibă și înțelesul de națiune răscumpărată, temelia împărăției, umplută cu Duhul Său, căci iată ce citim în legătură cu ea: „Voi îndepărta nelegiuirea acelei țări într-o singură zi.” El o numește „Israelul restaurat, ca nucleu al împărăției lui Dumnezeu.”

Capitolul se încheie cu binemeritata imagine ce ni se descopere în avanpremieră despre natura pașnică a vieții pastorale din timpul Mileniului: „În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, „fiecare om va invita pe vecinul său sub viță și sub smochin.”

E. Sfeșnicul de aur și cei doi măslini

Semnificația. Israel, purtătorul de lumină al lui Dumnezeu, va rezidi templul prin Duhul lui Dumnezeu (simbolizat prin untdelemn).

A cincea vedenie descrie un sfeșnic de aur curat, având alături doi măslini. Se pare că sfeșnicul din aur avea un postament din care se înălța o tulpină. În vârful tulpinei era o cupă ce servea ca rezervor de untdelemn. Ieșind din tulpină erau șapte țevi cu șapte lămpi ce ardeau cu untdelemn. De fiecare parte a sfeșnicului de aur era câte un smochin, ce se pare că furniza untdelemn direct în cupa postamentului de aur, ce era transmis apoi prin țevi către cele șapte lămpi.

Sfeșnicul de aur ar putea fi o întruchipare a lui Israel ca martor al lui Dumnezeu în lume. El își poate îndeplini funcția de lumină pentru lume numai prin untdelemn, adică prin Duhul Sfânt. Interpretarea imediată a vedeniei este că templul va fi rezidit nu prin energiile sau puterea omului, ci prin Duhul Domnului. Dificultățile vor fi îndepărtate iar mâinile lui Zorobabel vor termina reconstrucția templului, după cum încheiasem cu bine punerea temeliei. Unger comentează:

Principiul spiritual enunțat aici (v. 6) este minunat ilustrat de imagistica vedeniei în cadrul căreia furnizarea automată și spontană de untdelemn pentru iluminat, total lipsită de orice intervenție umană, prefigurează mărturia Israelului în timpul Mileniului efectuată prin deplinătatea Duhului revărsat. Dar în context promisiunea are aplicație directă la Zorobabel, ce era confruntat la acea dată cu sarcina enorm de mare de a încheia lucrările de reconstrucție a templului.

În pofida opoziției furibunde, templul avea să fie terminat, determinându-i pe oameni să exclame: „Har, har!” în fața frumuseții ce le încânta ochii. Cei ce au disprețuit ziua începuturilor slabe, adică cei ce au luat în râs posibilitatea ca Dumnezeu să facă o lucrare mare, vor vedea firul cu plumb în mâna lui Zorobabel adică vor vedea ziua în care Zorobabel va termina de ridicat edificiul. Cele șapte-lămpi sunt cei șapte ochi ai Domnului, semnificând grija cu care veghează El asupra rezidirii întregului pământ.

Când Zorobabel a întrebat în legătură cu cei doi măslini și cele două ramuri de măslin, îngerul i-a explicat că ele sunt cei doi unși care stau înaintea Domnului întregului pământ. În general comentatorii cred că asta se referă la Zorobabel și Iosua, ce reprezintă funcția de rege și, respectiv, preot.

Vedenia ne învață că era nevoie de forță spirituală pentru a se putea înfăptui restaurația, după cum din vedenia anterioară am învățat că era nevoie de curățire.

F. Sulul zburător (5:1-4)

Semnificația: Blestemul lui Dumnezeu rostit împotriva sperjurului și furturilor din țară.

Vedenia sulului zburător, este prima dintr-o serie de trei vedenii ce au de a face cu administrația și cu judecata. Sulul avea dimensiunea de douăzeci pe zece coți, adică aceeași suprafață ca și pridvorul templului lui Solomon.

Acesta a rostit un blestem asupra oricărui hoț și a oricărui sperjur. Blestemul mai prevedea ca însăși casa celor care au furat sau au jurat strâmb să fie distrusă, să fie mistuită împreună cu grinzile și cu pietrele ei. Poate că această vedenie se referă la judecățile abătute asupra lumii întregi înainte de întemeierea împărăției lui Cristos. Păcatele săvârșite împotriva omului (furtul) și păcatele săvârșite împotriva lui Dumnezeu (juratul strâmb) vor fi tranșate cu acel prilej. (Acestea ar mai putea reprezenta și cele două tăblii, ale legii).

G. Femeia din coș

Semnificația: Idolatria și religia mercantilă sunt eliminate din țară revenind în străvechea lor bază în Babilon. În a șaptea vedenie ni se prezintă o femeie într-un coș (ebr. efa). Efa era cea mai mare unitate de măsură folosită în afaceri, cam de mărimea unui coș sau banițe. Femeia este personificarea „Răutății.” În țară efa era acoperită cu capacul de plumb, însemnând că răutatea era îngrădită. Dar iată că alte două femei au zburat cu efa în Sinar (Babilon). Asta pare să întruchipeze îndepărtarea religiei idolatre și mercenare din Israel și revenirea ei la bază, adică la punctul ei de origine Babilon. Această eliminare se face, desigur, în pregătirea judecării Babilonului și a întemeierii împărăției. „Casa” din versetul 11 înseamnă „templul păgân.”

Israel a fost curățit de idolatrie în urma captivității babilonene, dar în viitor va îmbrățișa o formă și mai rea de idolatrie, când se i va închina lui Anticrist, ca lui Dumnezeu.

H. Cele patru care (6:1-8)

Semnificația: Patrulele lui Dumnezeu arată că dușmanii Israelului au fost înfrânți.

În continuare Zaharia vede patru seturi de cai și care ieșind dintre doi munți de bronz. La primul car erau cai roșii, la al doilea cai negri, la al treilea cai albi iar la al patrulea car cai (armăsarii) bălțați și murgii.

Îngerul tălmăcitor identifică cele patru seturi de cai și care drept cele patru duhuri ale cerurilor, agenții lui Dumnezeu având datoria să aducă la supunere înaintea lui Mesia întreaga lume neevreiască. Caii negri se duc în nord, iar cei bălțați în sud. Aceste două sensuri în Scripturile profetice se referă la dușmanii Israelului (de pildă, regele nordului și regele sudului). Caii albi se duc după cei negri, pe când caii roșii după câte se pare patrulează zone neprecizate.

Îngerul tălmăcitor scoate în evidență faptul că acei cai ce s-au dus spre țara de la nord au dat odihnă Duhului Său. Asta are putea însemna distrugerea armatei din nord (Babilonul), care reprezentase o permanentă sursă de amenințare la adresa Israelului. Luând întreaga vedenie în mare, se pare ca ea se referă la nimicirea dușmanilor Israelului de către solii Domnului. Încă o dată, acest eveniment va precede stabilirea împărăției lui Cristos pe pământ.

III. IOSUA ÎNCORONAT CA MARE PREOT (6:9-15)

Semnificația: O imagine a lui Cristos venind ca Rege și Mare Preot, combinația ideală a bisericii și statului. Acum, după ce s-au încheiat vedeniile referitoare la judecată, are loc un act încărcat de mult simbolism. Lui Zaharia i s-a poruncit să facă rost de aur și argint de la trei dintre exilații repatriați - de la Heldai, Tobia și Iedaia - și să facă o coroană de mare preț pentru Iosua (E demn de remarcat că Iosua și Ieșua (formele din ebraică prin care este reprezentat numele „Isus”) sunt, în realitate, unul și același nume.))... marele preot, în casa lui Iosia. În mod obișnuit, o coroană este confecționată pentru un domnitor, nu pentru un mare preot. Dar acțiunea din aceste versete ne îndreaptă privirile în viitor, la venirea lui Cristos ca Rege și Preot. În versetul 12 El este numit VLĂSTARUL (sau „Ramura” cum este în engleză, n.tr.) care va zidi templul din Mileniu, va purta onoarea regală și va sta pe tronul Său, domnind. David Baron face următoarea remarcă:

Negreșit este în ton cu Preoția Regală a lui Mesia faptul că termenul ebraic folosit aici (pentru a desemna templu!) înseamnă și palat, și lăcaș de închinăciune. Ca Rege El a intrat în palatul Său, iar ca Preot în lăcașul Său de închinăciune.

„Sfatul de pace va fi între ei amândoi,” adică va exista o înțelegere pașnică între Rege și Preot (reuniți într-o singură Persoană).

Coroana trebuie ținută în templu, ca prilej de aducere aminte. Helem este totuna cu Heldai iar Hen este Iosua.

Restaurarea Israelului împrăștiat și împlinirea făgăduinței mesianice le sunt prezentate oamenilor ca prilej de îmbărbătare la ascultare.

A. Întrebarea referitoare la post

Capitolele 7 și 8 formează o secțiune separată, de sine stătătoare, care se ocupă cu tema postului. O delegație de la Betel a venit să întrebe dacă trebuie să continue postul la aniversarea căderii Ierusalimului. Ei făcuseră acest lucru de peste șaptezeci de ani. (Betel înseamnă în ebraică: casa lui Dumnezeu, dar templul este definit drept casa Domnului (a lui Iehova), prin urmare, probabil că aici este vorba de localitatea Betel, contrar tradiției KJV/NKJV. Observați de asemenea că prepoziția to din versetul 2 (la, către - în românește, n.tr.) este redată cu litere cursive, ceea ce înseamnă că lipsește în original (după cum lipsește și prepoziția front). După cum remarcă Baldwin, „Modul corect de a traduce aceste versete este departe de a fi evident.”)

B. Primul mesaj

Semnificația. Posturile erau ideea lor, nu a lui Dumnezeu. Domnul dorește realitatea, nu doar ritualul. Răspunsul la întrebarea de mai sus este dat în patru mesaje distincte (7:4-7; 7:8-14; 8:1-17; 8:18-23). În primul, Dumnezeu le amintește că postul în luna a cincea și a șaptea fusese instituit de ei înșiși, nu de El. Atât postul, cât și ospetele lor au fost în folosul lor, nu al lui Dumnezeu. Înainte de a fi fost distrus Ierusalimul, profeții de odinioară i-au prevenit pe oameni că Dumnezeu dorește neprihănirea și realitatea, mai degrabă decât ritualul.

C. Al doilea mesaj

Semnificația: Judecata se abătuse peste oameni din pricina faptului că refuzaseră să practice dreptatea, neprihănirea și îndurarea. În al doilea mesaj, Dumnezeu explică de ce a venit judecata peste națiune. El îi chemase pe oameni să practice dreptatea, îndurarea și compasiunea. Dar ei au refuzat să asculte. Observați urmările neascultării: mânia divină; absența răspunsurilor la rugăciuni; împrăștierea lor printre națiuni; pustiirea țării. Cu alte cuvinte, postul de care întrebau ei era urmarea propriei lor păcătoșenii și neascultări, cum ne atrage atenția William Kelly:

Rânduilele, indiferent ce funcție ar îndeplini, nu au luat niciodată locul neprihănirii practice, ba chiar și mai puțin al credinței, în ochii lui Dumnezeu.

D. Al treilea mesaj (8:1-17)

Semnificația: Domnul își va revărsa totuși binecuvântările peste Iuda.

Al treilea mesaj către delegația din Betel promite binecuvântări viitoare pentru Iuda. O mare mânie se va revărsa împotriva dușmanilor lui Iuda (v. 2). Ierusalim va fi restaurat și numit „Cetatea Adevărului,” străzile sale fiind transformate într-un teren de joacă pentru băieți și fete și

într-un centru social pentru persoane vârstnice.

Dacă acest lucru i se pare minunat rămășiței atât de mică la număr, să însemne oare aceasta că și pentru Dumnezeu acest lucru ar fi greu de realizat? El este Cel care îi va aduce înapoi pe exilați și va locui în mijlocul lor, fiind Dumnezeul lor.

Deși aceste versete au avut o aplicație imediată la oamenii din vremea lui Zaharia, deplina lor împlinire va avea loc abia la a Doua Venire a Domnului nostru.

Oamenii care au auzit încurajările date de Hagai și Zaharia au fost îndemnați să nu înceteze lucrările de reconstrucție. Înainte de a fi început munca la templu, rata șomajului era ridicată în rândurile lor iar străzile pline de acte de violență. Dar acum Dumnezeu le promite pace și prosperitate și ca vor fi o binecuvântare pentru Neamuri, nu un blestem.

Cu aceeași certitudine cu care Dumnezeu a promis nenorocire poporului Său în ziua neascultării sale, tot așa acum Ei își propune să-i facă bine. Având în vedere acest lucru, israeliții sunt îndemnați să trăiască în adevăr, dreptate și pace, ferindu-se de lucrurile urâte de Domnul (a gândi rău împotriva aproapelui și a iubi jurămintele false - adică necinstea).

Semnificația. Posturile Israelului se vor transforma în sărbători iar Ierusalimul va fi centrul de închinăciune al lumii întregi.

Ca încurajare pentru delegația din Betel, Domnul promite că jalnicele posturi se vor transforma în prilejuri de bucurie și veselie și de sărbători minunate. Postul din luna a zecea a comemorat cu jale asediul Ierusalimului (2 Regi 25:1); a patra lună a marcat cucerirea orașului (2 Regi 25:3); a cincea lună distrugerea sa (2 Regi 25:8-10); a șaptea lună asasinarea lui Ghedalia (2 Regi 25:25).

Versetele cu care se încheie capitolul înfățișează multe popoare neevreiești și multe națiuni puternice care se îndreaptă cu mic cu mare spre Ierusalim din toate colțurile lumii pentru a-L căuta pe Domnul oștirilor. În ziua aceea evreei vor fi un canal de binecuvântare pentru toată lumea. Observați folosirea frecventă a expresiei: „Așa vorbește Domnul” sau „Așa vorbește Domnul oștirilor” în cuprinsul acestui capitol: v. 2, 3, 4, 6, 7, 9, 14, 19, 20, 23.

A. Națiunile neevreiești vor fi judecate (9:1-8)

Aici în capitolul 9 judecata lui Dumnezeu este rostită mai întâi împotriva Siriei (Hadrac, Damasc, Hamat - v. 1, 2a), Tirului și Sidonului (v. 2b-4) și Filistiei (Așchelon, Gaza, Ecron, Așdod - v. 5-7).

Tir era îngâmfat din pricina bogățiilor sale și a conformației sale de cetate-fortăreață, dar Domnul o va arunca în mare. Cetățile filistenilor vor rămâne dezolate la vederea prăbușirii Tirului, pe care o consideraseră o cetate invincibilă. La rândul lor, și filistenii vor fi curățiți de idolatrie, urmând să locuiască sub forma unui clan în Israel. Ecron va fi ca iebusiții, în sensul că vor locui în mijlocul izraeliților ca cetățeni loiali și pașnici.

Invadatorii străini nu vor mai amenința templul sau locuitorii. De fapt, versetele 1-8 au cunoscut o împlinire parțială când puterile neevreiești au fost cucerite de către Alexandru cel Mare (vezi referirea la Grecia în v. 13).

Poporul lui Dumnezeu este îmbărbătat în continuare de promisiunea venirii lui Mesia (Regele). Versetul 9 descrie Prima Sa Venire, în har umil, călare pe un măgar. Atât Matei, evanghelia cu cel mai pronunțat caracter ebraic dintre cele patru Evanghelii, cât și Ioan, evanghelia cu cea mai largă deschidere, citează acest verset ca pe o referire la așa-numita „intrare triumfală” a Domnului nostru în Ierusalim.

Dar versetul 10 ne îndreaptă privirile spre a doua Sa venire, când El va veni cu mare putere și slavă. Armele de război vor fi abolite iar Cristos va domni „de la o mare la cealaltă și de la Râu până la marginile pământului” (Zaharia citează aici textul din Psalmul 72:8). Actuala Eră a Harului este ascunsă între versetele 9 și 10.

D. Întoarcerea la Ierusalim a captivilor din exil

„Sângele legământului tău” se referă la sângele prin care a fost pecetluit legământul. Această sintagmă ar putea să se refere la legământul legii (Exod 24:8), legământul prin care i se garanta Israelului pământul și țara sa (Deuteronom 30:1-10), la Legământul Davidic (2 Samuel 7:4-17), sau la relația specială a lui Israel cu Iehova (NKJV: Domnul), ca partener al legământului pe care El l-a încheiat cu poporul Său. Captivii israeliți vor fi eliberați din groapa fără apă a țărilor străine și readuși în cetățiuie, prin care se poate înțelege Ierusalimul, Palestina sau însuși Dumnezeu.

Iuda și Israel (Efraim) vor fi națiuni cuceritoare în ziua aceea, învingând Grecia. Profeția aceasta s-a împlinit parțial în timpul Războiului Macabeilor, 175-163 î.Cr. Dar desigur profeția se referă și la restaurarea finală a Israelului și readunarea sa din toate locurile pe unde a fost împrăștiat în lume.

F. Intervenția lui Iehova pentru a-Și ocroti poporul

Un comentator necunoscut descrie foarte viu ceea ce va fi un adevărat „război sfânt”:

Nu numai că învingătorii lui Dumnezeu vor bea din plin din sângele dușmanilor lor învinși, fiind ca niște cupe pentru jertfe pline de sângele cu care trebuiau stropite marginile altarului și coamele sale, ci triumful lor va fi sângeros, în sensul că va fi stropit cu sânge, asemenea colțurilor altarului.

Merrill Unger descrie contrastul dintre Israel și vrăjmași săi:

Într-o aparentă antiteză față de dușmanii Israelului din versetul precedent, înfățișați ca pietre de praștie călcați în picioare în mlaștină, Zaharia îi asemuiește pe fiii victorioși ai Sionului (rămășița salvată) cu pietre scumpe dintr-o coroană, care strălucesc deasupra țărilor

Domnului. Este, evident, o prezentare simbolică a răsplății de care vor avea parte martirii credincioși și vajnicii sfinți ai Israelului care intră în împărăția lui Mesia.

G. Oamenii sunt îndemnați să ceară ploaia de la Domnul, nu de la idoli

Oamenii sunt îndemnați să-L roage pe Domnul să dea ploaie, iar nu să se roage la idoli netrebnici. Idolatria îi face pe oameni să rătăcească bezmetici, ca niște oi fără păstor.

H. Dumnezeu îi va pedepsi pe liderii lui Iuda, îl va ridica pe Mesia și va da izbândă poporului Său

Mânia lui Dumnezeu se aprinde împotriva păstorilor și liderilor („păstorii de capre” - în edițiile românești Cornilescu și Azimioară: „țapii,” n.tr.) pentru faptul că i-au dus pe oameni în rătăcire. Domnul va vizita turma lui Iuda, transformând-o într-un cal de război.

Mulți comentatori interpretează versetul 4 ca pe o promisiune a lui Mesia. Venind din Iuda, El avea să fie Piatra din capul unghiului, țărșul, arcul de război și căpetenia. Alții cred că aici avem o imagine a Israelului restaurat. Feinberg spune că ultimul rând este o descriere a ceea ce va face Mesia, anume că îi va izgoni din țară pe asupritorii străini. În orice caz, oamenii lui Iuda vor triumfa învingători asupra vrăjmașilor lor.

I. Israel și Iuda vor fi strânse la un loc și restaurate

Versetele 6-12 prezic adunarea atât a Israelului (Iosif), cât și a lui Iuda din împrăștierea lor în toată lumea. Israel (Efraim) va fi ca un luptător viteaz. Domnul îi va fluiera poporului Său, adunându-i pe israeliți din țara Galaadului și din Liban, din Egipt și din Asiria pe unde i-a semănat sau împrăștiat El. Națiunile ce odinioară i-au înrobit vor fi pedepsite iar Iuda și Israel se vor mândri cu numele Domnului. „El” din versetul 11 este Domnul. Întristarea cu care lovește El valurile mării ar putea însemna orice lucru care stă în calea întoarcerii poporului Său, cum a fost Marea Roșie ce părea să împiedice ieșirea sa din Egipt.

J. Dregătorii neloiali vor fi pedepsiți

Capitolul 11 se ocupă cu respingerea lui Mesia și distrugerea Ierusalimului de către romani, precum și cu apariția lui Anticrist. Primele trei versete ar putea fi o descriere la propriu a nimicerii înfăptuite în pădurile Israelului (Liban), atât pe înălțimi, cât și la șes. Păstorii urlă de durere, deoarece pășunile de pe malul Iordanului au fost ruinate și acum oile lor nu mai au ce să mănânce. Unii cred că profeția se referă aici la ceea ce avea să urmeze în anul 70 d.Cr. când romanii [au distrus Ierusalimul].

K. Mesia devine adevăratul păstor al turmei (11:4-8)

Domnul îi dă instrucțiuni lui Zaharia să-și asume rolul de păstor a cărei turmă este sortită măcelului. Aici Zaharia este un tip al Domnului Isus. Oile (rămășița de evrei) au fost exploatate cu cruzime de foștii păstori (dregătorii). Dumnezeu a hotărât să-i predea pe locuitorii răi ai țării în mâinile împăratului roman, pe care-l vor recunoaște de rege al lor (Ioan 19:15).

În îndeplinirea rolului său de păstor, Zaharia a luat două toiege - harul („Frumusețe” - în românește „Îndurare”, n.tr.) și unire („Legături” sau „Legământ” în românește). Ele reprezintă dorința lui Dumnezeu de a-Și arăta harul față de poporul Său și de a uni Iuda cu Israelul. Zaharia a trebuit să-i alunge pe acești păstori falși, considerați în general a fi fost cei trei slujbași principali: regele, preotul și profetul, pentru a-și putea desfășura activitatea. (Unger sugerează că cei trei păstori ar întruchipa trei ordine sau categorii de dregători în statul evreiesc: preoții, învățătorii legii și magistrații civili. El explică sintagma o lună ca fiind perioada imediat premergătoare răstignirii de către liderii Israelului a Domnului nostru, când necredința lor a ajuns la culme.)

L. Mesia este respins de către poporul Său (11:9-14)

Când oamenii îl resping pe păstor, el îi lasă în voia sortii lor. Zaharia frânge apoi primul toiag (Frumusețea) în două, anulând legământul prin care Neamurile fuseseră oprite să asuprească poporul lui Dumnezeu. Numai cei săraci din turmă au înțeles ce făcea Dumnezeu și de ce.

Când Zaharia cere să i se dea plata, ei îi dau treizeci de arginți - prețul de răscumpărare al unui sclav ce a fost împuns de un bou. Plata aceasta este aruncată la olar, o profeție pe care Iuda avea s-o îplinească după ce L-a trădat pe Domnul.

Apoi Zaharia taie în două celălalt toiag (Legăturile), indicând prin aceasta că frăția dintre Iuda și Israel s-a frânt, și că va exista lipsă de unitate și lupte interne între evrei.

M. Dumnezeu îi dă pe mâna păstorului idolesc (Anticrist)

Feinberg scoate în evidență că Epoca Bisericii este strecurată între versetele 14 și 15.

Întrucât Israel L-a respins pe Bunul Păstor, acum i se va da un păstor fals. Zaharia interpretează actoricește acest lucru luând sculele unui păstor netrebnic. Asta privește timpul viitor când Anticrist nu va avea grijă de oi, ci le va jefui și uide. Brațul lui se va usca și ochiul său drept va fi orbit în luptă.

A. Ierusalimul va fi o sursă de necazuri pentru națiuni

Aici națiunile neevreiești sunt înfățișate ca mărșăluind împotriva Ierusalimului în acea zi din viitor. Toți cei care tulbură și pricinuesc necazuri cetății vor primi necazuri cu vârf și îndesat. Își vor face lor înșși rău prin încercarea de a ridica această piatră de moară foarte grea.

În ziua aceea Dumnezeu îi va lovi pe invadatori, și calul, și călărețul, sădind în inima lor nebunia și panica.

Guvernorii lui Iuda, aflați în afara Ierusalimului, vor spune în inima lor că locuitorii Ierusalimului au tărie din partea Domnului.

D. Locuitorii din teritoriile mai îndepărtate din Iuda își vor devora dușmanii și vor fi primii care se vor bucura de izbândă

În ziua aceea guvernatorii lui Iuda vor fi ca un foc mistuitor, arzând tot ce le iese în cale. Mai întâi vor avea parte de victorie locuitorii din teritoriile mai îndepărtate ale lui Iuda, pentru ca cei din Ierusalim să nu se umfle de mândrie, mai presus de cei din depărtare. Locuitorii Ierusalimului vor fi ocrotiți și întăriți, iar națiunile invadatoare dintre Neamuri vor fi nimicite.

E. Națiunea va jeli din pricina faptului că L-a respins pe Mesia

Oamenii se vor tângui cu jale mare când îl vor privi pe Mesia pe care L-au străpuns. „Atunci Mă vor privi pe Mine, pe care L-au străpuns. Dar, îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu" (v. 10b). Observați cuvintele „pe Mine". Cel pe care L-au străpuns a fost Domnul Isus Cristos, Iehova. A plânge pe cineva ca pe singurul său fiu este cea mai profundă formă de jale la un izraelit. Cât privește, Jalea din Hadad Rimon" (v. 11), a se consulta 2 Cronici 35:20-24. Printre cei ce vor plânge se vor afla membrii familiei regale, profeții (Natan), preoții (Levi), învățătorii (Șimei) și oamenii de rând. Unii cred că în loc de Șimei ar trebui să fie Simeon, (în ebraică Simeon este Șimon. În textul antic; bazat doar pe consoane, înainte de a fi fost adăugate vocalele, e foarte posibil ca numele acesta să se fi transcris din greșeală sub forma Șimei.) care, împreună cu Levi, s-a purtat cu atâta cruzime față de locuitorii cetății Sihem (Geneza 34:25). Observați repetarea cuvintelor lor separat (v. 12-14); adevărata mărturisire cere ca noi să fim singuri, numai cu Dumnezeu.

Primul verset din capitolul 13 este strâns legat de capitolul precedent. După ce membrii regatelor Iuda și Israel au fost aduși la poziția de pocăință pentru că L-au respins pe Mesia, va urma o măreață zi a ispășirii. Fântâna curățirii a fost deschisă la Calvar, dar Israelul, pe plan național, nu și-o va însuși decât la A Doua Venire.

Țara va fi curățită de idoli iar profeții falși și duhurile necurate vor fi alungate.

După câte se pare, aceste versete ne arată mânia care se va abate peste profeții falși în ziua restaurării Israelului. Ar putea fi vorba de un om care doar se dă profet, fără să fie în realitate, pe care proprii săi părinți îl vor amenința și-l vor înjunghia. Oamenii nu vor cuteza să se pretindă profeți, dacă nu vor fi trimiși cu adevărat de Dumnezeu, ci mai degrabă, se vor declara agricultori sau practicanți ai oricărei alte ocupații reale cu care sunt asociați.

Dacă un profet fals a fost înjunghiat sau dacă are răni pe care și le-a provocat singur, ca parte din ritualurile unui cult deraiat al profeților falși, când va fi întrebat, nu va dezvălui adevărata cauză a mutilării sale. Mai degrabă, va da un răspuns evaziv, spunând cam așa: „În casa prietenilor mei le-am primit". Mulți predicatori evlavioși au spus în predicile lor că versetul 6 ar fi o referire la Domnul Isus Cristos și la rănilile făcute de piroane în mâinile Sale când a fost răstignit pe crucea Golgotei. După câte se pare însă e greu să impunem un atare sens contextului în care se vorbește, evident, despre un profet fals. (Unger, un eminent specialist în studii asupra Vechiului Testament, aplică versetul la Cristos, dar recunoaște că puțini cărturari sunt de acord cu el: Îndrăzneala, chiar cutezanța acestei profeții mesianice și modul abrupt în care este prezentată i-au speriat pe mulți comentatori, făcându-i să se îndepărteze de adevăratul ei sens, bazați pe presupunerea că ar fi inseparabil legată de versetele 2-5 și, prin urmare, că s-ar referi în continuare la profetul fals; și astfel că a introduce pe Mesia aici ar însemna să se ignore în mod flagrant contextul. Dr. Unger continuă apoi pe parcursul a cinci coloane din comentariul său să-și apere punctul de vedere). În răvna noastră de a apăra textele mesianice din VT de necredința criticilor raționaliști trebuie să fim cu mare băgare de seamă să nu forțăm nici o interpretare, care să scoată un verset din cadrul căruia său propriu.

Astfel, un învățător biblic conservator cum este G. Coleman Luck agreează interpretarea nemesianică a acestui verset: Când este chestionat, omul acesta neagă că ar fi fost vreodată profet fals. Dar interogatorul său are motive să-l suspecteze, drept care continuă să-l descoase. Era un obicei bine încetățenit ca profeții falși să-și facă tot felul de creștături pe trupurile lor (vezi 1 Regi 18:28; Ieremia 16:6, etc.).

Alte detalii din versetul propriu-zis arată limpede că varianta preferată este aceea că avem de a face aici cu un profet fals. În ebraică termenul care definește cuvântul mâini (KJV) se referă la antebrăț. Aceste răni dintre brațele tale (cum este redat textul într-o traducere mai exactă a ediției NKJV, s-ar putea referi la orice răni în partea din față sau din spate a torsului de felul celor produse în cadrul unor practici cultice (sau făcute de „prietenii" cuiva, dacă profetul fals a fost sincer)). Totodată, trebuie precizat că Domnul nostru nu a fost rănit în casa prietenilor Săi, ci în aceea a dușmanilor Săi cei mai înverșunați.

Versetul 7 începe o secțiune pe care toți cercetătorii Bibliei o consideră mesianică. Iehova poruncește săbiei Sale să se scoale împotriva Domnului Isus. Păstorul a fost lovit la Calvar iar de atunci încoace oile evreiești sunt risipite.

I. O rămășiță a națiunii se va întoarce la Domnul

Din pricina faptului că L-au respins pe Domnul Isus, două-treimi din națiune voi muri în timpul Marii Strămtorări, dar o rămășiță de o treime va fi păstrată în viață. Această rămășiță va fi încercată în foc precum argintul și aurul. Ei îl vor recunoaște pe Dumnezeu și El îi va recunoaște pe ei drept „poporul Meu"

J. Neamurile se vor strânge împotriva Ierusalimului

Ziua Domnului de aici se referă la ultima asediere a Ierusalimului de către națiuni. Armatele invadatoare vor împărți prada luată în interiorul cetății. Jumătate din locuitori vor fi duși în captivitate, iar cealaltă va rămâne în țară.

K. Domnul însuși va interveni

Apoi Domnul însuși va veni pe Muntele Măslinilor. Muntele se va rupe în două, jumătate spre nord și jumătate spre sud, între cele două jumătăți formându-se o vale largă. „Astfel Domnul Dumnezeu meu va veni și toți sfinții împreună cu Tine." Unger explică:

Pentru a-și demonstra extazul, văzătorul trece de la formula indirectă de adresare la cea directă - fenomen des întâlnit în stilul ebraic însuflețit.

L. Schimbări cosmice legate de climă și iluminat

Sensul precis al acestui pasaj este atât de învăluit de ceață încât multe versiuni moderne ale Bibliei (cum ar fi Moffatt, RSV, NEB, NIV) au adaptat una sau mai multe din traduceriile antice, care transmit ideea potrivit căreia „toate extremele de temperatură vor înceta.” Baldwin ne oferă o traducere alternativă a ultimei propoziții din versetul 6 în textul ebraic: „«cei splendizi (stelele, aștrii) se coagulează,» adică își pierd strălucirea.” Sensul general al textului este limpede: schimbările prezise vor avea o arie cosmică. Unger, care respinge variantele susținute de versiunile, timpurii, ca fiind „evident greșite,” vede în această zi o perioadă (Ziua Domnului), iar nu un interval de douăzeci și patru de ore. El leagă pasajul acesta de cel de la Isaia 30:26. Mai mult, lumina lunii va fi ea lumina soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare, ca lumina a șapte zile, în ziua în care Domnul va lega vânățile poporului Său și va vindeca rana loviturilor lor.

Ape vii vor curge de la Ierusalim, jumătate spre Marea Moartă (marea de răsărit) și jumătate spre Marea Mediterană (marea de apus) în toate anotimpurile.

Domnul va fi Rege peste tot pământul și va fi recunoscut ca singurul Dumnezeu adevărat.

Toată țara va fi transformată într-o câmpie, Ierusalimul fiind elevat mai presus de restul țării.

Ierusalimul va fi locuit în siguranță și oamenii ce vor locui în el nu se vor mai afla sub amenințarea unei invazii străine și a nimicirii totale.

Q. Plaga și panica îi vor afecta pe dușmanii neevrei

Cronologic, aceste versete formează un tot unitar cu 14:3, care descrie înfrângerea de către Cristos a dușmanilor Israelului. Acești dușmani vor fi loviți cu o plagă groaznică-i - „le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în orbitele lor și le va putrezi limba în gură.” Mare va fi panica lansată de Domnul! Zonele rurale din Iuda vor veni în apărarea Ierusalimului, iar prada luată va fi mare.

(Mulți cititori din epoca modernă au observat cât de mult se aseamănă condițiile descrise în acest fragment cu groaznicele rezultate ale unui atac nuclear.)

R. Supraviețuitorii dintre Neamuri se vor închina la Ierusalim, în caz contrar fiind pasibili de plagă

Națiunile neevreiești care vor fi supraviețuit se vor înfățișa în fiecare an la Ierusalim, ca să se închine Regelui, Domnului oștirilor, și să țină Sărbătoarea Corturilor. Unger explică de ce:

Sărbătoarea Corturilor este singura dintre cele șapte sărbători evreiești care este reprezentată în această profeție ca fiind serbată în epoca împărăției. De ce? Pentru că este singura care la data aceea va mai rămâne neîmplinită în mod tipic și singura care va fi în curs de împlinire de către împărăția însăși.

Cei ce vor refuza să vină și să se închine vor suferi de secetă. Egiptul este menționat în mod concret ca una din țările ce nu vor avea parte de nici o picătură de ploaie, dacă nu se vor supune.

S. Chiar și ustensilele și obiectele obișnuite vor fi sacre, închinat Domnului, iar negustorii nu vor mai face negoț în Casa Domnului

În ziua aceea toate vor fi „SFINȚENIE DOMNULUI.” Nu va mai fi nici o deosebire între „laic” și „sacru.” Chiar și zurgălăii cailor și vasele obișnuite din Ierusalim și din Iuda vor fi sacre! Canaanitul - un termen disprețuitor la adresa unui bișnițar sau a unei persoane necurate - va fi alungat din templu, din casa Domnului oștirilor.

clickbible.org